

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΑΝΘΟΣΙΓΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὸ φῶς τῆς λευτεριᾶς κάθε λαοῦ,
τῆς Ναζαρέτ ἐχρύσωνε τὰ ὄρη,
ποῦ μέ φιλι γεννῆται τοῦ Θεοῦ
ἀφ' τῆ σεμνῆ τῆς Ἰουδαίας κόρη.

X

Νὰ ξεχαστοῦνε μαῦρες ἐποχές,
τοῦ ζωντανοῦ μέσ' τῆ σκλαβειᾷ θανάτου,
ποῦ Φαρισαίων ἀδικες ψυχές
ἐπνίγαν τῆ ζωῆ τοῦ ἀδυνατου.

X

Κι' ἀπὸ τὸ φῶς ἐκεῖνο τὸ γλυκὸ,
τῆς ἀρραβῶνος τ' οὐρανοῦ μέ τοὺς ἀνθρώπους,
ἔπεσ' ἀχτίδα μέσ' τὸ Γραικικὸ
κι' ἐθέρμανε τοὺς σκλαβωμένους τόπους.

X

Καὶ γένητ' ἓνας ἅγιος βωμὸς
τιμῆς καὶ ἑλευτεριᾶς τὸ κάθε σπῆτι.
καὶ χύνεται το αἶμα ποταμὸς
στὸ Μεσολλοῦρι, στὸ Μωρηά στὴν Κρήτη.

X

Καὶ πέφτει μέσ' τὸν Ἄδη νὰ κυλᾷ
ὁ μισαρὸς τῆς τυραννίας θρόνος,
γιὰ ν' ἀναιδῆ νὰ στέκεται ψηλά
ἡ λευτεριά... τὸ φῶς τῆς ἀρραβῶνος!

Ὁ Γράννης κα' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κα' ἀπορεῖς.

Γ.— Τὴν ἐθνικὴ μας ἐορτὴ θὰ γλυκοτραγουδήσω
κι' ἡρώων φωιοστέφανα μέ σέβας θὰ φιλήσω.
Τῶν προπατόρων τῆς σκιᾶς τῆς πολυτιμημένες,
ἐν ἐδλαβεῖς προσκυνῶ
π' ἀνέβηκαν στὸν οὐρανὸ
μέ δάφνες ματωμένες,
κι' ἐχαιρετίσαν ἀπὸ κεί μέ λευτεριᾶς παντιέρα,
τῆ σκλάβά τους μητέρα!

X

Αἰσθήματα ἑλληνικὰ
περήφανος ἀνιπολῶ,
καὶ στέφανα μαρτυρικὰ
προμάχων ἱερῶν φιλῶ
Νεκροὺς θὰ ψάλλω προσφιλεῖς, π' ἀν' ἐκοιμήθησαν βασιεῖά,
μέσα στὸ μνήμα ποῦναι,
μέ σάβανο τῆ λευτεριᾶ
αἰώνια θὰ ζοῦνε!

X

Χαῖρε ἡμῶς ἀθάνατη, ἀγνή, δακρυοστασασμένη
ἡ φύσις μέ τὸ φῶς καὶ τὸ νεφελὸς νιφένη,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ4.Υ1.Φ1.0034

στέρνει τὰ χιλιθόνη της, τὰ λούλουδα τὰ τόσα
τὰ γλυκοχαιρείσουνε μὲ τὴ γλυκεῖά τους γλῶσσα
τὸ μαγικὸ σου χάραμα ποῦ δόξα μᾶς γενναίει
καὶ κάθ' ἑλληνικὴ καρδιὰ σὲ ἑαυτοῦ προσκυνάει!
Χαίρε γλυκεῖά, χαίρε θεορμὴ κτισμοφωτιστέρα μέρα
ποῦ λευτεριὰ μᾶς ἔδειξες σὲ Γερμανοῦ πανιτέρα!

×

Γελοῦν σεληνοφώτισπα τῆς ἄνοιξης τὰ βράδια.
πανηγυρίζουν τὰ βουνά, οἱ βράχοι, τὰ λαγκάδια·
πανηγυρίζει ὁ οὐρανὸς τ' ἀρραβωνιάσματα του·
ὁ σκλάβος λευτερώνεται καὶ θραύει τὰ δεσμά του!
Τὴν ἁρμονία τ' οὐρανοῦ, τῆς γῆς τὸ στόμα ψάλλει
σήμερα πῶχει τὴ γιορτὴ
π' ἄλλη στὸν κόσμον σὰν αὐτὴ
δὲν εἶναι πρὸ μεγάλης!

×

Ἀδγὴ ποῦ μᾶς λευτέρωσες ἀφ' τῆς σκλαβεῖας τὰ σκότη,
αδγὴ ποῦ ἀρραβωνήσασες τὴ γῆ μὲ τὴ Θεότη,
ἡ γῆ ποῦ τὴ λαμπρότη σου ἄλλη αδγὴ δὲν φθάνει,
ἢ κάθ' ἑλληνικὴ ψυχὴ
τὴ μυστικὴ της προσευχὴ
θέλω σ' ἔσε νὰ κάνῃ
καὶ νὰ ἐλπίζῃ πῶς εὖν θὰ τὴν φωτίσης πάλι
νὰ δείξῃ τὴν Ἑλλάδα της, ἀθάνατη, μεγάλη!

×

Μ.— Κι' ἐγὼ θαυμάζω τῶν ἀνδρῶν τὴν ἐνδοξον χορείαν
τὴν τότε μαρτυρήσασαν γιὰ τὴν ἐλευθερίαν,
ἀλλὰ καὶ τώρα δὲν μπορεῖς νὰ πῆς πῶς ἡ πατρίδα
δὲν ἔχει ἐθνομάρτυρας ἀπάνου γιὰ σταφίδα
κι' ἄλλους εὐρωστούς ἀθλητὰς δυνάμειως μεγάλης
ποῦ βάνουνε δλόκληρα ταμεῖα ὑπὸ μάλης;
Ἐνδοξα ἦταν τὰ παλῆὰ τὰ χρόνια τοῦ Κανάρη,
ἀλλ' ἐνδοξότερα κι' αὐτὰ
ποῦ τῆς πατρίδος τὰ λεφτὰ
καθέγας ἀγωνίζεται μὲ τρόπο νὰν τὰ πάρῃ!

×

Γενναίως ἠγωνίσθησαν αἱ ἀρεταὶ ἐκεῖναι
στὴ σκιάβη τὴν πατρίδα μας νὰ δώσουν λευτεριὰ,
μὰ κι' ὁ ἀγὼν τοῦ βουλευτοῦ μικρότερος δὲν εἶναι
ὁπόταν ὁ φυροδίκος τοῦ σφίγγει τὰ λουριὰ

καὶ προσπαθεῖ πρὸς χάριν του διὰ παντοίου τρόπου
νὰ μεταθέσῃ αὐθωρεῖ ὄλες τὸ ἀρχὲς τοῦ τόπου.
Λαμπρὸς κι' ἐκεῖνος ὁ καιρὸς ἀλλὰ κι' αὐτὸς ὠραῖος·
κι' ἂν τότες ἀκουότουνε ὁ Ρήγας ὁ Φερραῖος,
καὶ τὴρ' ἀκούεται πολὺν κι' ὀλοῦθε κάνει κρότο,
ὁ Ρήγας ὁ Μαρκόπουλός μὲ τὸ ψωμί τὸ πρῶτο.

×

Γενναίως ἐπολέμησαν
οἱ πρόγονοι πάγέμισαν
τὰ παλαιὰ κανόνια·
ἀλλὰ κι' ἐμεῖς τὰ ἀγγόνια,
θὰ πᾶ' νὰ πολεμήσουμε ἀκόμα πρὸ γενναῖα
τώρα ποῦ ἡ κυβέρνησι μᾶς εἰτοιμάζει νέα.
καὶ πρώτους θένα βάλλουμε στοῦ κανονιοῦ τὴ μπούκι·
ἐκείνους ποῦ δὲν ἔδωσαν πειτάρη τοῦ Μαιτσούκα!

×

Τὶ πολῦτιμος ἡμέρα! Νᾶμαστε στὸν Τοῦρκο δοῦλοι
καὶ νὰ κόβῃ τὴ σκλαβεῖά μας ἡ φελούκα τοῦ Μιαούλη!
Μὰ καὶ τώρα ζῆ τὸ ἔθνος εἰς εὐδαίμονα καιρὸν
ποῦ ἡ ἀτιμοτελωνίδες περβατοῦν νυχθημερὸν
κνηγῶντας τὰ καῖγια ποῦ κινοῦν ἀφ' τὴν Τουρκιά,
μὲ καφέδες ἐλευθέρους καὶ μὲ ζάχαρες σακκιά.
Τὴν ἐλευθερία ψάλλω! Τὴ γλυκεῖά μας λευτεριὰ
ποῦ γιὰ γούστο, μωρὲ Γιάννη, μοῦ βαρεῖς μιὰ κουμπουριὰ,
κι' ἔνεκα τοῦ καθεσιῶτος, γιὰ νὰ μὴν πολυλογῶ
μ' ἐσμπάρῳρησες δικαίως κι' εἶχα τ' ἄδικο ἐγὼ!

×

Ψάλλω τὴν ἐλευθερία ποῦ στὰ χρόνια μας αὐτὰ
τὴν ἀπολαμβάνουν μόνον ὅσοι ἔχουνε λεφτὰ!
Ψάλλω τὴν ἐλευθερία
ποῦ τὴν ἔφερε χορεία
προπατόρων εὐκλεῶν
γιὰ νὰ κλέφτουν οἱ μεγάλοι τὸν πενόμενον λαόν.
Κάθε μιὰ περιοσιὰ στὴν Ἑλλάδα γενομένη
ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων ἰσχυρῶν κυβερνητῶν,
εἶναι κατὰ τὸ τραγοῦδι, ἀφ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν ἀπόρων πολιτῶν!

×

Τέλος πάντων τὴ δοξάζω τὴ μεγάλη μας γιορτὴ,
καὶ μετὸς φιλοπατείας πῆρα καὶ στὴν Τελετὴ,
κι' εἶδα παρατεταγμένο τὸ μεγάλο μας στρατὸ,
δεκαφτὰ χωροφυλάκους κι' ὁ λογίας δεκαφτὰ,

ΠΑΡΟΝΤΗΣΙΑ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

εἶδα καὶ τοῦ Διοβουνηιώτη τ' ἀσημένιο τὸ κορδόνι
τὸ κλάκ καὶ τὴ βελάδα τοῦ Ψαλιτήρα τοῦ τελώνη,
ἴχθυασα ψηλά καπέλα
καὶ παράσημα καὶ φράγα,
κι' εἶδα καὶ τοῦ Σαραβέλα
τὴ στριμένη τὴ μουσιάκα,
κι' εἶδα καὶ τοῦ λιμενάρχη τὴ μεγάλη τὴ στολὴ
ποῦ τοῦ πάει τρὲ ζολί.

×

Εἶδα τοὺς προξένους ὄλους τῆς Ρωσίας, τῆς Ἀγγλίας
καὶ τὸν κύριο Φορέστη μὲ σταυρὸ τῆς Ἰταλίας
εἶδα τὸ ψηλὸ καπέλο τοῦ μηχανικοῦ Μπιτζάνη
ποῦ κι' ὠραία τοῦ πηγαίνει κι' ὠμορφότερο τὸν κάνει
κι' εἶδα καὶ τὸν Παπανδρέου τὸν καλὸ μας δικαστὴ
ἐξ ἀνάγκης νὰ φορᾷ τὸ ψηλὸ καὶ τὴ σκιαστὴ.

×

Ἐπισήμως, γιὰ τοῦ ἔθρου τὸ μεγάλο γεγονός,
ἦρθε, Γιάννη, κι' ὁ νομάρχης καὶ ὁ κύριος Λυγνός,
καὶ ὁ δήμαρχος ὁ Πίπης ποῦ καθεὶς τὸν ἀγαπᾷ
τώρα π' ἄλλαξε ἰδέα καὶ τὰ ἴδια σκορπᾷ,
Ἐπισήμως ἦρθαν ὄλοι
δικαστάδες καὶ κοινολοί,
ὁ σχολάρχης, οἱ δασκάλοι κι' ὁ Φοντάνας τῆς παιδείας
κι' ἦτανε κι' ὁ Μπεκατώρος ὁ ἐπόπτης τῆς ὑγείας.

×

Ἦλθαν ὄλοι στὴν παράτα τῆς μεγάλης ἐορτῆς
ἐν περιβολῇ ἀρίστη,
καὶ μονάχα τῶν σχολείων ὁ ἐπιθεωρητὴς
δὲν ἐφόρεσε τὸν ψίστη.

Ἦταν' κι' ὁ Ματσούκας, Γιάννη, μὲ τὰ ἄουχα τὰ καφέ,
καὶ τοῦ εἶπα « ἓνα λόγο δὲν μᾶς κάνεις ἀδελφέ; »
καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ Σπύρος ἐν ἐξάψει μ' ἀπαντᾷ,
« ἀλησμόνησα νὰ πάρω τὸ βιβλίον μου κοιτά. »

×

Ἐγὼ μ' αὐτὰς τὰς τελετὰς πολλὴ ἐνθουσιάζομαι.
Εἶναι λαμπρὸν τὸ θέαμα τὰ φράκα μας νὰ βάζωμε
καὶ μὲ τοὺς ἤχους ζωηρῶν παιάνων νὰ βαδίζωμεν
καὶ δάφνας νὰ χρυσώνουμε καὶ νὰ πανηγυρίζωμεν
ἀνθρώπους ποῦ γιὰ τ' ἅγια τ' ἀνδραγαθήματά τους,
ἴσως στενάξουν σήμερον μέσα στὰ μνήματά τους!

Γιατὶ καὶ σὺ στήν Τελετὴ δὲν ἦρθες μυγοχαύτη;
Γ.— Κακοχρονάχης καὶ ψυχρὸ μ' ἐκούρλανε μὲ δαύτη;
Δὲν ἤμουνα στὴν Τελετὴ μὲ τ' ἀρουβῶ στοιχεῖο
νὰ βλέπω λοῦσα περιττὰ,
ἀλλὰ ἐπῆγ' ἀπὸ νωρὸς ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖο
πῶφτιάνανε τὰ παγωτὰ,
κι' ἐκεῖ φρενήρης καὶ μεστός
ἀπὸ φιλοπατρία,
ὄσο κι' ἂν ἤμουνα ζεστός
ἐν ὄλω τρώγω τρία.

×

Ἐκεῖ ἐώρτασα ἐγὼ τὴν ἐθνικὴν ἰδέα
ποῦχαν ὠραία παγωτὰ κι' ὀρεκτικὰ σπουδαῖα.
Ἐκεῖ ἐμνημονέψαμε Τζαβέλα, Καραῖσκο,
ἐκεῖ ποῦ μᾶς κεράσανε
κι' ἀπ' ὄλους ἐπεράσανε
πολλὲς φορὲς τὸ δίσκο.

×

Μ.— Ἄκουσες τὸν Νεόφυτο ποῦ ἔβγαλε τὸ λόγο;
Γ.— Ἐγὼ ἐκείνη τὴ στιγμή συνέπιπτε νὰ τρώγω
ἀλλὰ καθὼς μοῦ εἶπανε καὶ ὁ Λυγνός κι' οἱ ἄλλοι
ὁ Ἡρακλῆς ὠμίλησε μὲ δύναμι μεγάλη
περὶ Κολοκοτρώνηδων καὶ Μανρομιχαλέων,
ἀνδρῶν ποῦ μεῖνε βέβαιος πῶς δὲν γυρίζουν πλέον!

— x x x x —

Ἡ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

Ἄνδρα μου φεύγ' ὠρεβοῶ — ποῦ πᾶς; — μὴ μὲ ἐρωτήσης
τὸ ἄω κακὸ τὸ ἄωτημα, πλὴν φρόντισε σ' τὴ σάλα
τὸ πιανο μου σιγὰ σιγὰ νὰ μοῦ τὸ ξεσκοπίσης
κι' ἔπειτα ὄσοε ἴστο παιδί νὰ πηγῆ καὶ λίγο γάλα....

Βαρέθημα τόσες φορὲς νὰ λέγ' ὄλο τὰ ἴδια
νὰ σὲ χαρῶ ἀ γ ἄ π η μ ο υ, ναί, μὴ τὸ λησμονήσης
νὰ δώσης τοῦ σαρωματῆ τ' ἀγγεῖδὸ μὲ τὰ σκουπίδια
κι' ἔπειτα πηγαίνε γλήγορα. ἀκοῦς, νὰ μοῦ ψωνήσης...!
τὴν τοῦρτα ἢ τὸν μπακλαβὰ, καὶ ὅ,τι ἄλλο φέρει
δύναμι στὸ στομάχι μου ποῦ ξέρεεις.... ὑποφέρει!

Στρῶσε τὸ κρεββατάκι μας σιάσε τὸ μαξιλάρι
ἀφ' ὄλα τὰ σιγίρια του κατὰ τὰ ἄερίση...
βάλε ἀπάνου τὸ φουρ, καὶ κάμε μου τὴ χάρη
μέσα ἴσθιν ποῦνη τὸ παιδί νὰ πᾶς νὰ νανορίσης...

Δὲν θὰ βρουδύνω εἶν' ἐννῆά...; σὴ μία... θάμαι ἴπισω
δυὸ βίζιτες μοῦ μείνανε νὰ τὰς ἀνταποδώσω
ἄλλ' ἂν συμβῆῖ και πουθενὰ καθήσω και ξαργήσω
πρόσεξε μὴ πῆς τίποτε γιατί θὰ σοῦ τῆς δώσω....

Πρὶν ἢ μὲ πάρης ὄλ' αὐτὰ σοῦ τὰπα κατὰ γραμμα
θυμᾶσαι... λεπτομέρεια καμμία δὲν ἀφῆκα
εἰς ὄλα συνεφώνησε με τῆ μαμμά μ' ἀντάμα
τὴν ὥρα ποῦ σοῦ μέτραε τόσες χιλιάδες.... προῖκα

Ἐπίτηδες παντρεύτηκα γιὰ νάμαι πρὸ ἐλεύθερη
εἶδες ποῦ σ' τὸ πε κ' ἢ μαμὰ νὰ μὴ μὲ βασανίξης
ἄλλως τε ἄνδρα μου ἐγὼ δὲν εἶμαι πρῶτ' ἢ δεύτερη
πῶχω τὰς ἀπαιτήσεις μου.... και μὴ μὲ περιορίζεις!

Ἄφείλω μέχρι σήμερον νὰ τὸ ὁμολογήσω
πῶς δὲν μοῦ παρετήρησε ποῦ πάω και τί κάνω
εἶν' ἕνας λόγος πρὸ πολὺ ἐσένα ν' ἀγαπήσω
ἀλλὰ γιὰ τ' ἀπροσδόκητον βλέπεις σὲ προλαμβάνω.

Ἄν σοῦ φανῆ καμμιά φορὰ πῶς ἔκαμα και κῆτι...
κί' ἂν φαντασθῆς πῶς ἄκουσες καμμιά παρεκτροπή...
δὲν θὰν' ἀλήθεια τίποτε, θὰν' ὀ π τ ι κ ἢ ἄ π ἄ τ η
ἢ θὰν ἐχθρὸς μας ἀσπονδὸς ποῦ τέτοια θὰ σοῦ πῆ!

Ἄλλάξανε ἢ ἐποχές ἢ παλαιὲς και πᾶνε
γυναῖκες κί' ἄνδρες γίναμε ὄλοι μας τῶρα ἴσια]
γυναῖκες διευθύνουνε τῶρα και κυβερνᾶνε
ὅπως σ' τῆ Δόντρα γίνεται ὅπως και σ' τὰ Παρίσια...

Τὰ παλαιὰ περᾶσανε τὰ πολαιὰ βλαστήματα
τῶρα ποῦ τέτοια π ρ ὀ ο δ ο ς ὀλοῦθε βασιλεύει
λησμόνησε πανάρχαια και ἄθλια συστήματα
κί' ἀγάπα τῆ γυναῖκα σου ποῦ ζῆ και.... προσδεύει!...

Θαύμαζε τ' ἄλλο σου μισὸ, ποῦ τὸ συρμὸ συνδράμει
περπάτει μ. ἐ ἄ γ ἔ ρ ω χ ο και μύτη σ η κ ω μ ἔ ν η...
κί' ἂν παρατήρησιν κανεὶς τολμήση νὰ σοῦ κάμη
πῆς του πῶς ζῶ ἴσῆν πρόδοον και χ ε ι ρ α φ ε τ η μ ἔ ν η.

ΔΗΜ. Α. ΣΑΡΛΟΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.— Μεταβάς εἰς τὴν πανήγυριν τῶν
Φαρακλάτων μετὰ τῆς συζύγου μου, συνέπεσε νὰ ἀπωλέσῃ
αὐτὴ ἐκ τῆς χειρὸς τῆς τὸ χροιοῦν βραχίολι τῆς, τὸ ὁποῖ-
ον εἶδεν ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου Κρούσου, Σπυριδῶν και
μοῦ τὸ ἔστειλεν ἀμέσως με τὸν πατέρα του. Θεωρῶ λοι-
πὸν καθῆκον μου νὰ εὐχαριστήσω δημοσίως και αὐτοὺς και
ὄλους τοὺς ἐντίμους κατοίκους τῶν Φαρακλάτων διὰ τὸ ἐν-
διοσφύρον των νὰ εὐρεθῆ τὸ ἀπωλεσθῆν και ἐν γένει διὰ τὰς
πολλὰς περιποιήσεις των.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΣΑΣΗΣ.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Πολὺ εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὸ Ἄδελφά-
τον τῶν Φ. Καταστημάτων ἀπεφάσισε νὰ ἀποσταλλῆ εἰς
Ἄθῆνας παρὰ τῷ καθηγητῆ κ. Γερουλιάνῳ ὅπως τελειοποιη-
θῆ εἰς τὴν χειρουργίαν ὃ νῦν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εὐδελκίμως ὑ-
πηρετῶν ὡς χειρουργὸς ἰατρός κ. Παλαιῆς Φραγκοπούλου.

— Συγχαίρομεθα εἰλικρινῶς τὸ Ἄδελφάτον διὰ τὴν ἀ-
πόφασίν του, καθ' ὅσον ὁ ζῆλος τοῦ κ. Φραγκοπούλου πρὸς
τὴν ἐπιστήμην, ὑπόσχεται πολλά.

— Με τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστολῆς
ἐπισκόπου εἰς Ἀμερικὴν, διεδόθη—και δὲν γνωρίζομεν πῶς—
ὅτι τὴν ἔδραν αὐτὴν θὰ καταλάβῃ ὁ ἐπίσκοπος ἡμῶν κ.κ.
Δαμασκηνός.

— Μερικαὶ μάλιστα ἐπροχώρησαν και μέχρι τῆς σκέψε-
ως τοῦ διαδόχου και ἀνεκαλύψαν... ὄυε.

— Τὸν ἐν Ὁδησσῷ ἀρχιμανδρίτην κ. Α. Περάνην και
τὸν ἐν Μονάχῳ τοιοῦτον κ. Ν. Βλάχον.

— Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν τίποτε ἀπ'
αὐτὰ. Καὶ μάλιστα ἀπὸ γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ὁ Σ. Ἐ-
πίσκοπος Κεφλληνίας ὠμίλησε πολλάκις κατὰ τῆς μετὰ
να σ τ ε ὕ σ ε ω ς.

— Ἀγγέλομεν εὐχαρίστως τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀγαπη-
τοῦ συμπαλίτου κ. Γεωργίου Καμήλου μετὰ τῆς κυρίας Ἀ-
δαμαντίας Α. Καμπίση χήρας Κοσμέτου Φραγκοπούλου.
Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰδιῶν ἐν Ἀθήναις ὁ λαμπρὸς νέος κ.
Γερασῖμος Σ. Ἀλιθυζάτος, ὑπαλλήλος τῶν ἐκεῖ Καταστη-
μάτων Ραλλῆ.

— Ἀπεβίωσεν νοσηλευμένη ἐν Ἀθήναις ἡ φιλόστοργος
μήτηρ Σαντία Μαρκέτου, σύζυγος τοῦ συμπαλίτου Ἰωάν-
Μαρκέτου ἐμπόρου ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα διὰ τὸ βα-
ρὺ δυστύχημα.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα και ἐκηδεύθη εἰς Λακὺ-
θραν ὁ χρηστός εἰκογενειάρχης Νικόλαος Δ. Μιχαλιτσιάνος
ἐμπορὸς αἰτηρῶν.

— Ὁ καθηγητῆς τῆς Ἀγγλικῆς κ. Λυκούδης κατοικεῖ
ἐν ὀδῷ Ἀθηνᾶς πλησίον τοῦ Δικαστηρίου.

— Τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐψηφίσαστο ἕνα μετενομασθῆ ὁ
Δῆμος Κρανίων εἰς δῆμον Ἀργαστολίδου.

— Ἀφίκετο ἐκ Δάρ ἐλ Σαλαάμ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ἀγα-
πητὸς φίλος κ. Ἄθαν. Κρούσος.

— Μεγαλοπρεπέστατα ὡς πάντοτε ἐωρτάσθη και φέτος
ἡ Εὐαγγελίστρια εἰς Φαρακλάτα.

— Ἐπίσης και στὴν Πεσάα ἐγεινε λαμπρὰ ἢ πανή-
γυρις.

— Ἐφθασαν εἰς τοῦ Ματαράγια ἕκτακτα ὑφάσματα
τῆς ἐπὶ τῆς ἐκ ἐνδοματίας.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΙΣ ΔΕΟΝΤΟΣ, Ν.Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ